

Sygn. akt II K 227/16

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 października 2016 roku

Sąd Rejonowy w Golubiu-Dobrzyniu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Izabela Bejger

Protokolant: st. sekr. sądowy Krystyna Jozzko

w obecności oskarżyciela Prok. Rej. I. L.

po rozpoznaniu w dniu 27 października 2016 roku

sprawy J. G.

syna A. i A. z domu R.

urodz. (...) w G.-D.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Brodnicy VII Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą w G.-D. z dnia 17 czerwca 2014 roku, sygn. akt VII K 628/13 na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 2 lata, grzywnę w wysokości 100 stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki za równoważną kwocie 10 złotych, środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 roku, świadczenie pieniężne w wysokości 200 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej za przestępstwo z art. 178a §1 kk popełnione w dniu 12 sierpnia 2013 roku. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Golubiu-Dobrzyniu, sygn. akt II Ko. 473/15 z dnia 11 grudnia 2015 roku zarządzoano wobec skazanego wykonanie kary 4 miesięcy pozbawienia wolności. Na poczet kary sąd zaliczył skazanemu wykonaną karę grzywny w wymiarze 10 stawek przyjmując, iż kara pozbawienia wolności ulega skróceniu o 10 dni;
2. Sądu Rejonowego w Golubiu-Dobrzyniu z dnia 7 września 2015 roku, sygn. akt II K 67/15 na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności, środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat, za czyn z art. 178a §4 kk i art. 244 kk w zw. z art. 11 §2 kk, popełniony w dniu 16 maja 2015 roku;

ORZEKA:

I. na mocy art. 569 § 1 kpk w zw. z art. 85 § 1 i 2 kk i art. 85a kk i art. 86 § 1 kk w miejsce kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Brodnicy VII Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą w G.-D. z dnia 17 czerwca 2014 roku, sygn. akt VII K 628/13;
2. Sądu Rejonowego w Golubiu-Dobrzyniu z dnia 7 września 2015 roku, sygn. akt II K 67/15

wymierza J. G. karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

II. na mocy art. 577 kpk na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okres odbytej kary w sprawie II K 67/15 od dnia 19 lipca 2016 roku godzina 10.45 oraz 10 dni pozbawienia wolności zaliczone

postanowieniem z dnia 26 października 2015 roku w sprawie II Ko 304/15 na poczet kary pozbawienia wolności w wymiarze 4 miesięcy, orzeczonej w sprawie VII K 628/13;

III. w pozostałym zakresie rozstrzygnięcia zawarte w łączonych wyrokach podlegają odrębnemu wykonaniu;

V. zasądza od Skarbu Państwa kwotę 295,20 (dwieście dziewięćdziesiąt pięć złotych dwadzieścia groszy) na rzecz adwokata M. Z.; tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu;

VI. kosztami związanymi z wydaniem wyroku łącznego obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 227/16

UZASADNIENIE

J. G. został skazany następującymi wyrokami :

1. Sądu Rejonowego w Brodnicy VII Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą w G.-D. z dnia 17 czerwca 2014 roku, sygn. akt VII K 628/13 na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 2 lata, grzywnę w wysokości 100 stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki za równoważną kwocie 10 złotych, środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 roku, świadczenie pieniężne w wysokości 200 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej za przestępstwo z art. 178a §1 kk popełnione w dniu 12 sierpnia 2013 roku. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Golubiu-Dobrzyniu, sygn. akt II Ko. 473/15 z dnia 11 grudnia 2015 roku zarządzono wobec skazanego wykonanie kary 4 miesięcy pozbawienia wolności. Na poczet kary sąd zaliczył skazanemu wykonaną karę grzywny w wymiarze 10 stawek przyjmując, iż kara pozbawienia wolności ulega skróceniu o 10 dni;

2. Sądu Rejonowego w Golubiu-Dobrzyniu z dnia 7 września 2015 roku, sygn. akt II K 67/15 na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności, środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat, za czyn z art. 178a §4 kk i art. 244 kk w zw. z art. 11 §2 kk, popełniony w dniu 16 maja 2015 roku;

Od 19 lipca 2016 roku skazany odbywa karę pozbawienia wolności orzeczoną w sprawie VII K 67/15.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 85 § 1 kk jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną. Podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1 - § 2. Jak wynika z art. 85 § 3 kk podstawą orzeczenia jednej kary łącznej nie może być kara wymierzona za przestępstwo popełnione po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania innej kary podlegającej łączeniu z karą wykonywaną w chwili popełnienia przestępstwa, lub karą łączną, w skład której wchodzi kara, która była wykonywana w chwili popełnienia czynu.

W niniejszej sprawie sąd stwierdził, iż zaszły przesłanki do orzeczenia kary łącznej pozbawienia wolności co do kar orzeczonych w sprawach II K 67/15 i VII K 628/13.

Zgodnie z art. 568a §1 kpk który to został dodany do ustawy Kodeks Postępowania Karnego przez ustawę z dnia 20 lutego 2015r. (Dz. U. z 2015 r., poz .396) o zmianie ustawy- Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw - Sąd orzeka karę łączną bądź w wyroku skazującym, bądź w wyroku łącznym . Jak zaś stanowi znowelizowany przez tą samą ustawę § 1 art. 569 kpk jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby, która prawomocnie skazano lub wobec której orzeczono karę łączną wyrokami różnych sądów, właściwy do wydania wyroku jest sąd, który wydał ostatni wyrok skazujący lub łączny w pierwszej instancji, orzekający kary podlegające łączeniu. Przy czym zauważyć należy, że w sprawie niniejszej, w związku z powyżej wskazaną nowelizacją kodeksu karnego dla określenia czy zachodzą przesłanki do orzeczenia kary łącznej wobec skazanego oraz co należy brać pod uwagę określając jej

wymiar miało ustalenie stanu prawnego, który będzie miał zastosowanie. Kwestia ta miała zasadnicze znaczenie z uwagi na diametralne zmiany w tym zakresie między stanem prawnym przed 1 lipca 2015r. a po tym dniu. W związku z tym w sprawie zachodziła konieczność sięgnięcia do przepisów intertemporalnych. I tak zgodnie z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy kodeks karny oraz niektórych innych ustaw- przepisów rozdziału IX ustawy, o której mowa w art. 1 (Zbieg przestępstw oraz łączenie kar i środków karnych), w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba, że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Wobec faktu, że ostatnie skazanie J. G. nastąpiło na mocy wyroku Sądu Rejonowego w G. (...) D., wydanego w dniu 07 września 2015r. w sprawie o sygn. akt II K 67/15 który to uprawomocnił się w dniu 15 września 2015 r. zgodnie ze wskazanym przepisem przejściowym w sprawie niniejszej zastosowanie miały przepisy obowiązujące po 1 lipca 2015r. Przesłanki wydania wyroku łącznego są spełnione wtedy, gdy: zachodzą warunki orzeczenia kary łącznej określone w art. 85 kk i kary nie zostały wykonane. W niniejszej sprawie zachodzą przewidziane w art. 85 kk i art. 87 §1 kk podstawy do połączenia kar jednostkowych pozbawienia wolności wymierzonych wyrokami w sprawach o sygn. akt VII K 628/13 i II K 67/15. Przepis art. 86 § 1 kk zaś stanowi, iż sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności; karę pozbawienia wolności wymierza się w miesiącach i latach. Zasady wymiaru kary łącznej określone w § 1-3 stosuje się odpowiednio, jeżeli przynajmniej jedną z kar podlegających łączeniu jest już orzeczona kara łączna - § 4.

Kierując się wskazaniami art. 86 § 1 kk, wymiar kary łącznej można było określić w granicach od 9 miesięcy pozbawienia wolności (kara najwyższa z podlegających łączeniu), do 1 (jednego) roku i 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności (suma kar podlegających łączeniu). Sąd połączył kary jednostkowe pozbawienia orzeczone cytowanymi wcześniej wyrokami. Problemem otwartym przy łączeniu kar jednostkowych orzeczonych wyrokami nadającymi się do połączenia, opisanymi wcześniej była wysokość kary łącznej, którą należało orzec za zbiegające się przestępstwa. Należało zatem rozważyć, którą z zasad – absorpcji, asperacji, czy kumulacji zastosować. Sąd podzielił wyrażony w orzecznictwie Sądu Najwyższego pogląd, że zasadę absorpcji czy kumulacji, jako rozwiązanie skrajne, powinny być rozstrzygnięciami raczej o charakterze wyjątkowym (wyrok SN z dnia 02.12.1975r., sygn. akt Rw 628/75, OSNKW 1976, z.2, poz.33. Dlatego też Sąd nie oparł wymiaru kary łącznej pozbawienia wolności ani na zasadzie pełnej absorpcji ani pełnej kumulacji. Wymierzył karę łączną wyższą niż najwyższa jednostkowa kara, a niższą niż suma kar podlegających łączeniu. Decydując się na karę pozbawienia wolności w wymiarze 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, a więc zbliżoną do sumy orzeczonych kar, ale nie będącą ich kumulacją sąd wziął pod uwagę wiele czynników. Przede wszystkim niepoprawny sposób życia skazanego, wielość nagannych zachowań, charakteryzujących się wysokim stopień społecznej szkodliwości. Skazany jest osobą dwukrotnie karaną, popełniał przestępstwa nie tylko godzące ponownie w to samo dobro chronione prawem ale też w inne dobro. W przeszłości dopuszczał się przestępstw głównie przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji. Popełniając przestępstwo po raz kolejny godzące w to samo dobro chronione prawem wykazywał lekceważący stosunek do zapadłego wcześniej orzeczenia i Sądu. Dla wymiaru orzeczonej kary łącznej okoliczność ta miała istotne znaczenie, bowiem należy pamiętać, iż wyrok wydany w sprawie VII K 628/13 zawierał pierwotnie orzeczoną karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania a to sam skazany swoim nagannym postępowaniem doprowadził do zarządzenia wykonania tej kary. Dopuszczył się ponownie przestępstwa z art. 178a§4 kk kierując pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości i do tego przestępstwa z art. 244 kk. W związku z tym wyrok łączny nie może być traktowany jako promocja dla niego jako osoby wielokrotnie naruszających porządek prawny, osoby, która jest dorosła i zna konsekwencje takiego zachowania a mimo to jest niepoprawna. W przeciwnym wypadku godziłoby to w zasadę sprawiedliwości karania oraz wychowawczą rolę kary. Wyrok łączny nie może być dla takich osób promocją. Nie po to Sąd orzekał kary za te poszczególne przestępstwa by teraz skazany nie odniósł za popełnione czyny żadnej dolegliwości. Na orzeczony wymiar kary istotny wpływ miał także fakt, że skazany dopuścił się przestępstw w dość dużej rozpiętości czasowej, brak między nimi związku czasowego. Przystępstwo, za które został skazany wyrokiem w sprawie VII K 628/13 popełnił w dniu 12 sierpnia 2013 roku, zaś przestępstwo, za które został skazany w sprawie II K 67/15 popełnił w dniu 16 maja 2015 roku. Wskazane okoliczności nie uzasadniały zatem orzeczenia kary łącznej na zasadzie pełnej absorpcji, a nawet na zasadzie zbliżonej do pełnej absorpcji. Zastosowanie zasady pełnej absorpcji, w świetle poczynionych przez sąd

ustaleń dotyczących skazanego powodowałyby, że taka kara byłaby rażąco łagodna i byłaby niczym nie uzasadnioną gratyfikacją dla skazanego. Wymierzając karę łączną Sąd miał na względzie nie tylko to, aby była ona zgodna z dyrektywami orzekania tej kary. Ale także, aby spełniała cele wychowawcze. Sprawca za popełnione przestępstwa musi bowiem ponieść karę a skazany nawet w sprawach podlegających łączeniu nie wykazał żalu, skruchy i chęci poprawy swojego zachowania co samo w sobie i tak nie jest podstawą do zastosowania przy wymierzaniu kary łącznej zasady absorpcji. Na marginesie nadmienić należy, że przed tutejszym sądem toczyło się co do skazanego kolejne postępowanie o przestępstwo z art. 207§ 1 kk, wyrok w tej sprawie nie jest prawomocny. Mając powyższe na uwadze należy przyjąć, iż orzeczona kara łączna w wymiarze jednego roku pozbawienia wolności spełni cele w zakresie prewencji indywidualnej oraz generalnej, stanowiąc czytelny sygnał, iż zachowania skazanego spotkały się ze zdecydowaną reakcją organów wymiaru sprawiedliwości, a instytucja kary łącznej w ramach wyroku łącznego nie służy uzyskaniu kary łagodniejszej.

W świetle wyżej wskazanych okoliczności, kara łączna wymierzona skazanemu jest w ocenie sądu sprawiedliwa, uwzględnia jego kryminalną przeszłość, wagę popełnionych przez niego przestępstw, stopień jego winy oraz cele wychowawcze i zapobiegawcze. Na mocy art. 577 kpk na poczet orzeczonej w wyroku kary łącznej pozbawienia wolności sąd zaliczył skazanemu okres odbytej kary pozbawienia wolności w sprawie II K 67/15 od dnia 19 lipca 2016 roku oraz 10 dni pozbawienia wolności zaliczone postanowieniem z dnia 26 października 2015 roku w sprawie II Ko 304/15 na poczet kary pozbawienia wolności w wymiarze 4 miesięcy orzeczonej w sprawie VII K 628/13.

Jednocześnie sąd uznał, iż w pozostałym zakresie rozstrzygnięcia zawarte w łączonych wyrokach podlegają odrębnemu wykonaniu, albowiem brak jest przesłanek do jakiegokolwiek łączenia rozstrzygnięć zawartych w tych orzeczeniach. Kierując się brzmieniem § 17 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata E. B. kwotę 295,20 złotych tytułem pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu.

Sąd na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów procesu, uznając, że ich uiszczenie byłoby dla niego zbyt uciążliwe, biorąc pod uwagę fakt, iż jest on aktualnie pozbawiony wolności i nie ma w związku z tym możliwości zarobkowania.